

[Otto Mørch.]

at det er kommunerne, der overtager ansvaret for ordningen som forudsat af færdsels-sikkerhedskommissionen. Ministeren svarer:

„Såfremt udvalget ønsker det, er justitsministeriet villig til at stille følgende ændringsforslag:“.

Det er det udkast til ændringsforslag, som vi i socialdemokratiet og SF nøje har bygget vores ændringsforslag på.

Værd at bemærke er ministerens udtalelse i slutningen af svaret:

„Efter drøftelserne i udvalget er justitsministeriet enig i, at man bør søge gennemført en ordning, der som af færdsels-sikkerhedskommissionen foreslået åbner mulighed for at lade kontrollen varetage af et kommunalt korps.“

Det er altså på en virkelig realistisk baggrund, socialdemokratiet har stillet sit ændringsforslag, og selv om der ikke er en egentlig kommunal tilslutning, men en noget spredt kommunal tilslutning, så føler vi alligevel i socialdemokratiet, at man nu bør gennemføre den rene kommunale ordning, og vi opfordrer derfor medlemmerne af dette høje ting til at følge vor indstilling og vedtage vort ændringsforslag.

Vi kan fra socialdemokratiet tilslutte os det ændringsforslag, der går ud på, at det tillades på knallerter at få påmonteret stoplys og retningsviserlys. Ligeledes kan et mindretal, socialdemokratiet — minus hr. Horn, — og SF, tiltræde, at dette gennemføres nu.

Med disse bemærkninger beder jeg tinget overveje de synspunkter, vi har fremført, og støtte os, således at vi får ændringsforslaget gennemført. Hvis ændringsforslaget ikke gennemføres, kan socialdemokratiet tilslutte sig det af et flertal stillede ændringsforslag om en revisionsparagraf i nærværende lovgivning.

Langkilde: Der er jo enighed i udvalget om at dele lovforslaget, og praktisk er det vel, at vi gennemfører de nye regler, ikke mindst de nye regler vedrørende knallertkørere, med ikrafttræden nu pr. 1. maj. Skulle vi have afventet gennemgangen af de øvrige problemer, som jo er talrige, inden vi gennemførte disse regler vedrørende knallertkørerne, kunne der tidligst blive tale om en ikrafttræden i løbet af sommeren, måske først 1. september, og man må vist erkende,

at da der jo nu er politisk enighed om, at alderen for knallertkørere skal nedsættes fra 16 til 15 år, var det ikke videre praktisk at lade sommeren gå med, at vi stadig væk opretholdt de 16 år, for vi kunne jo ikke forvente, at en sådan regel ville blive overholdt. Jeg tror, der er mange 15-årige, som enten til jul eller konfirmation har fået knallert, og som er ivrige efter at komme i gang med kørslen; dette rimelige ønske imødekommer vi altså ved at dele lovforslaget, sådan at denne bestemmelse træder i kraft pr. 1. maj.

De andre ting, som medtages i denne del af lovforslaget, er forhøjelsen af ansvarsfor-sikringen, som jeg ikke skal sige noget om, og parkeringsreglerne.

Jeg vil gerne om parkeringsreglerne sige, at der jo har været almindelig enighed om, at vi skulle afkriminalisere disse forhold, således at det fremtidig alene blev en parkeringsafgift, der skulle ydes, så vidt er vi enige, men problemet om, hvem det korps skulle sortere under, som skal føre kontrol med parkeringen, har vi ikke kunnet opnå enighed om, og socialdemokraterne og SF har stillet et ændringsforslag til ministerens lovforslag.

Må jeg henlede opmærksomheden på, at det, vi nu begiver os ind i, er en forsøgsordning: man vil foreløbig i København lave et sådant korps og forsøge at finde ud af, hvordan man kan praktisere en sådan kontrol.

Det er rigtigt, at færdselsikkerhedskommissionen gik ind for, at denne opgave skulle varetages af kommunerne, men det er også helt klart, at kommunerne ikke har været glade for — og Københavns kommune, som i første omgang skulle gøre forsøget, har klart afvist det — at indlade sig på en sådan ny administration.

Heroverfor må regeringspartierne være enige med justitsministeren i at fastholde, at når vi skal have gennemført den ordning, og det skal vi jo, så må det foreløbig være under politiet, og så må vi — og det er jo i konsekvens af dette forsøgssynspunkt, at vi foreslår indført en revisionsbestemmelse — tage problemet op i samlingen 1973-74 og dér se på de indvundne erfaringer, og om kommunernes holdning til problemet er en anden. Jeg synes, dette er et overordentlig naturligt og moderat standpunkt, og jeg må indrømme, at jeg står helt ufor-